

ACC. N:R M. 14219:1-9.

Landskap: *Småland* Upptecknare: *Karl Nilsson, Kalmarvik*
Härad: *Kinnared* Berättare: " " "
Socken: *Kalmarvik* Berättarens yrke: *lantbrukare*
Uppteckningsår: *1956* Född år *1897* i *Kalmarvik*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Emigration. s. 1-9.

LUF 103

Under 1870-1900 talet emigrerade mycket folk från Kalvsvik till Amerika.

Det var huvudsakligen lösa personer ogifta såsom drängar Torpare söner och handverkare, De som minst emigrerade voro bönder och landbrukare.

Störst var emigrationen bland pojkar som hade att vänta Militärtjänstgöring vilken då var mycket fruktad i Amerika saknades ju detta, Likaså var det mycket ont om lönande arbete.

Men det fanns även de som reste med hela familjen, Särskilt vill jag nämna en familj som reste härifrån de ägde ett hus på öfri grund sålde hus och husgeråd och emigrerade på 1880 talet till Amerika här i Kalvsvik hade han som yrke besmakare skrev gårds-hand-

lingar samt var föreståndare för
poststationen i Kalvsvik där förking-
rade han primärskassan och en del
annat som hörde porten till, därigenom
kom Kalvsvik att sakna poststation
i två år och fingo själva hämta
porten i Hederstöv.

Familjen bestod av 5 personer far mor
och 3 barn, 3 pojkar och en flicka barnen
voro i skol och konfirmations ålder.
De reste från Göteborg till England
komma till Hull i England föll hus-
trum med död i gatan. Barnen fingo
själva förträtta resan till Amerika med
hjäl av med passagerarna
Warenat han fick stanna i Hull för
utredning om dödsfallet, Det var så
att han och ett annat fruntimmer lede

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

2.

hemsse då han föll ned död han blev
mistänkt att allt ej stod rätt till, Han
blev begravd i Flull varefter han fortsatte
resan så fort det gick, Jag har hört omta-
las att när han satte sig på skjutisen
för att rera skall han hava utträt pågan-
de, Nu kan Kalvsbika boarna tjös sa
jag me då bak.

Han skulle vara mycket begiven på
sprit så att var han hörde en gris skika
så kom Malmberg. Det var två landbru-
kare som hölo vad med varandra att
han skulle gå Malmberg att komma
utan att kalla på honom och innan
en halv timme, Han tog då en spädgris
i polen så att denna skrek varefter
Malmberg kom så fort han kunde den
gången blev det ej någon sticke sup

Men vad det vann den som föreslagit
Hans själv fick det ej så bra i det nya lan-
det, Men däremot skulle hans barn få
det bättre några år efter det de lämnat
Sverige skickade de friviljett till en
dövrum som sedan reste till dem
men han kom rätt fort tillbaka en
del mindre verktyg hade han med sig
från Amerika, Det var huvudsakligen
Kamakarverktyg,
Ingen av Malmbergarna har kommit
till Sverige.

Folk med många yrken har utvandrat, Den som
varit snickare har förräkt att gå samma yrke
i det främmande landet den som varit
jordbruksarbetare har i de flesta fall sökt
sig till någon farm, Jag har också hört
många som förräkt sig på flera olika

arbeten de fino laga vad som dem bjöds
och då ibörjan fingo de laga det tyngsta
och det som andra ej ville hava.

Samliga kommo tillbaka och voro förmåg-
na. Samliga lånade pänger till resan
av anförbanter, samliga hade sparat
ihop till den, Endel fingo fribiljett
som kåntes av någon i Amerika och
skickades till den resande flickor fingo
afte fribiljett från någon kånning
som rest i förbåg i en del fall påtämör
I ett fall från Kalusvik har jag hört att
socknen och enskilda betalat resan för
en person som de ville bliva av med
han var tjur och slagskämpe, han reste
men sedan avhördes han ej.

Några Amerikanska tidningar förekom-
mo ej, Men däremot var det många gånger

någon svensk amerikan hemma och när
han återvände hände det att någon följde
med honom. De som kommo hem gjorde
det ej sånt i det främmande landet
utan tvärt om, såg till med sig hem hade
de ej något vidare, jag vet en som emigrera-
de på 1880 talet hon kom till Sverige omkring
1900 hon hade några små saker däribland
en massa pölar över orter i Amerika till
dessa till dessa var förstärknings glas så
att man kunde sätta part kortet fram-
för glaset och sedan föra dem till ögonen.
Bland annat hade hon majs korn
som ingen sett förut jag minnes att
min mor fick ett par majs korn och
satte dem i en blom kruk. I början
kom det brevv regelbundet men när
de varit borta någon längre tid blev

det ochrä längre emellan breven många gånger var det ochrä pengar i breven.

Samliga hemrände pengar till anförvan-
ter vilka placerades i Svenskt bank för
svensk amerikanens räkning.

Den vanligtaste åldern var strax före det
de skulle göra sin värnplikt.

Men samliga rymde ibland för något
brott samliga för faderskap till något
barn. Dessa saknade givetvis erforderliga
papper. Det säges att de rerde till Göteborg
där de köpte en värt och i denna värt
fanns de papper de behövde vid reran.

Någon övning med det nya språket före
avresan förekom ej.

De rerde som man sade på binst och förluri
De skulle till Amerika och skära geuld med
täljknivar. Många pinga det ochrä bra

Från Kalvsvik emigrerade en person på 1880
talet han kom upp sig så att han hade en
restaurang vid något skogs huggar lä-
ger och efter hans död kom ett arv till
släktingar i Kalvsvik på 100,000 kronor.
Han talade om när han var hemma på
besök att dessa arbetare kommo efter stu-
tad såsong och för störde vad de tjänat.
Det yrkede han före avresan i Sverige
antogs de här om de stannade hemma.
Men för det mesta reste de tillbaka.
Språket gick mycket bra att lära sig
bara de kommo till Engels talande
varre var det om de kommo till Svensk-
talande då blev det drygare att lära sig.
På 1900 talet skaffade sig en del en bok som
var en del Engelska ord jämte Svenska
som en del försökte lära sig. Några

ACC. N:R M. 14219:9.

personliga tillhörigheter togo de ej med sig annat än några kläder vilka packades i ett koffert, Här var en pojke som reste på 1890 talet han lämnade hemma en flaska punch och en liter Kongaek, De skulle vara kvar tills att han kom tillbaka, Han dog 1935 boeta och efter hans död öppnades byrålådan och flaskorna fannas kvar, Flera Kalosvika bor har stannat i Dakota och Minneapolis Där de föll arbete somliga har också blivit farmare.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

9.